

בבית המשפט העליון

ע"פ 5357/10

בפני: כבוד השופט א' גרוניס

המערער: רן קפלן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בעפ"ת 7024-06-10 מיום 22.6.10 שניתנה ע"י כב' השופטת
ח' כוחן

תאריך הישיבה: ט' באב התש"ע (20.7.2010)

בשם המערער: עו"ד אדיר בנימיני

בשם המשיבה: עו"ד אבי וסטרמן

פסק-דין

1. המערער הורשע בבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות. בגזר הדין שניתן ביום 10.5.2010 פסל בית המשפט את המערער מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 20 חודשים. בית המשפט קבע, כי מתקופה זו ינוכו 30 ימי פסילה וכי הפסילה תחל ביום 30.6.2010. כמו כן הושת קנס בסך 2,500 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו. בית המשפט אף השית פסילה על תנאי ומאסר על תנאי. המערער הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב ויחד עמו בקשה להמשך עיכוב עונש הפסילה. בהחלטה מיום 22.6.2010 דחה בית המשפט את הבקשה לעיכוב עונש הפסילה. עוד נקבע בהחלטה, כי עונש הפסילה ייכנס לתוקף באופן מיידי. משמע, בית המשפט המחוזי החליט כי הפסילה תיכנס לתוקף ביום 22.6.2010, אף שבית משפט השלום קבע כי המועד יהא 30.6.2010. הערעור שבפניי מופנה נגד ההחלטה האמורה.

2. הערעור הפך מבחינה מעשית בחלקו לפחות תיאורטי, שכן היום הוא 20.7.2010, היינו 20 ימים לאחר המועד שקצב בית משפט השלום לכניסה לתוקף של עונש הפסילה. אף שהעניין תיאורטי, נראה לי לנכון לומר מספר מילים לגבי החלטתו של בית המשפט המחוזי.

3. בית המשפט המחוזי לא היה רשאי לקבוע כי עונש הפסילה ייכנס לתוקף במועד שקדם למועד שקצב בית משפט השלום. יש לזכור, ההליך שהתנהל בבית המשפט המחוזי היה הליך אותו יזם המערער דכאן, הוא הנאשם. בגדר אותו הליך השיג המערער על המועד שנקבע לכניסה לתוקף של עונש הפסילה. המדינה לא הגישה ערעור על גזר הדין ולא השיגה על המועד שנקבע בבית משפט השלום לעניין כניסתו לתוקף של עונש הפסילה. אין ספק שבית המשפט המחוזי החמיר עם המערער ביחס למה שנקבע על ידי בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי לא היה מוסמך להחמיר עם המערער שעה שמדובר בהליך אותו הוא יזם.

4. לגופם של דברים, היינו בעניין עיכוב הפסילה מעבר ל-30.6.2010, לא מצאתי ממש בערעור ולפיכך הנני מחליט לדחותו בכפוף לאמור בפסקה 3 לעיל.

ניתן היום, ט' באב התש"ע (20.7.2010).

ש ו פ ט